

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 40

Η υποταγή του ελληνικού κόσμου

Οι Ρωμαίοι, αφού νίκησαν τους Καρχηδόνιους, θέλησαν να υποτάξουν και τους Έλληνες. Πρώτα ήλθαν σε σύγκρουση με τους Μακεδόνες και στη συνέχεια με τους άλλους Έλληνες. Τελευταία μάχη έγινε στη Λευκόπετρα του Ισθμού, όπου ηττήθηκε ο στρατός της Αχαϊκής συμπολιτείας.

**διασπασμέ-
νος:** κομμα-
τιασμένος,
διαλυμένος

Οι Ρωμαίοι, αφού νίκησαν τον Αννίβα, θέλησαν να κατακτήσουν και την Ελλάδα. Την εποχή αυτή οι Έλληνες είναι *διασπασμένοι* και οι συνεχείς πόλεμοι τους έχουν οδηγήσει σε παρακμή.

Έγινε τότε προσπάθεια κάποιες πόλεις να ενωθούν και να αποτελέσουν ξεχωριστά κράτη. Δημιουργήθηκαν έτσι δύο συμπολιτείες, η Αιτωλική και η Αχαϊκή. Οι πόλεις που ανήκαν στις ενώσεις αυτές είχαν ίσα δικαιώματα. Για να διευκολύνουν μάλιστα το εμπόριο, χρησιμοποιούσαν τα ίδια νομίσματα. Οι συμπολιτείες ήταν η τελευταία προσπάθεια για ένωση των Ελλήνων. Δεν πέτυχε όμως το στόχο της, γιατί γρήγορα άρχισαν οι συγκρούσεις μεταξύ τους.

Από την άλλη πλευρά οι Ρωμαίοι έκαναν κάθε προσπάθεια να είναι ο ελληνικός κόσμος διαιρεμένος. Φρόντιζαν λοιπόν να επεμβαίνουν στις υποθέσεις των πόλεων υποστηρίζοντας πότε τη μία πόλη και πότε την άλλη.

1. Η εισβολή των Ρωμαίων στην Ελλάδα: τόποι σημαντικών μαχών.

2. Γεφύρι από την εποχή της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας στο Ξηροκάμπι Λακωνίας

3. Ερείπια της αγοράς στην Αθήνα που χτίστηκε από τους Ρωμαίους

Τον 2ο π.Χ. αιώνα στην Ελλάδα το πιο ισχυρό κράτος ήταν η Μακεδονία. Αποτελούσε το πιο μεγάλο εμπόδιο στην επιθυμία των Ρωμαίων να κυριαρχήσουν στον ελληνικό χώρο. Οι Ρωμαίοι, για να πετύχουν τον σκοπό τους, θέλησαν να πάρουν με το μέρος τους τις πόλεις της νότιας Ελλάδας. Παρουσιάστηκαν λοιπόν σαν ελευθερωτές των πόλεων από την κυριαρχία των Μακεδόνων. Τελικά νίκησαν τους Μακεδόνες και συνέλαβαν το βασιλιά τους Περσέα αιχμάλωτο (168 π.Χ.). Η Μακεδονία

μονιάζω:
συμφιλίωνω,
σταματώ την
έχθρα.

4. Νομίσματα Αιτωλικής Συμπολιτείας (Αθήνα, Νομισματικό Μουσείο)

παράθεμα 1 Επιτέλους η Ελλάδα είναι «ελεύθερη!»

Όταν λοιπόν γιορτάζονταν τα Ίσθμια, πλήθος ανθρώπων παρακολουθούσε τους αγώνες, μια που ύστερα από πολλά χρόνια σταματούσαν πια οι πόλεμοι στην Ελλάδα. Σε μια στιγμή δόθηκε με τη σάλπιγγα το σύνθημα να γίνει ησυχία. Ο κήρυκας βγήκε στο μέσο του σταδίου και ανακοίνωσε πως η Σύγκλητος των Ρωμαίων και ο Τίτος Κοϊντίος, ο στρατηγός και ύπατος, μετά τη νίκη τους εναντίον των Μακεδόνων, απομακρύνουν τις φρουρές τους. Ακόμη αφήνουν τους Έλληνες να ζουν ελεύθεροι, αυτόνομοι, αφορολόγητοι και να χρησιμοποιούν τους πατροπαράδοτους νόμους τους. Στην αρχή το πλήθος δεν άκουσε καθαρά, γι' αυτό έκανε φασαρία και ζητούσε να το ξαναπεί ο κήρυκας. Μόλις εκείνος με φωνή πιο δυνατή επανέλαβε, μια απίστευτη κραυγή χαράς ακούστηκε, που έφτασε μέχρι τη θάλασσα. Κανένας δεν έδινε πια σημασία στους αθλητές, γιατί όλοι έτρεχαν να χαιρετήσουν το σωτήρα και προστάτη της Ελλάδας. Μετά τις ζητωκραυγές διασκέδασαν με φαγοπότια.

Πλούταρχος, Τίτος Φλαμίνιος, 10-11, αποσπάσματα (διασκευή)

5. Ερείπια της Κορίνθου, η οποία ξαναχτίστηκε αργότερα από τους Ρωμαίους. Η αγορά της είχε καταστήματα, ναούς, λουτρό και άλλα δημόσια κτίρια.

έγινε επαρχία του ρωμαϊκού κράτους.

Μετά ήλθε και η σειρά της νότιας Ελλάδας. Οι Έλληνες δεν μπόρεσαν να μονιάσουν ούτε την τελευταία στιγμή. Η τελική σύγκρουση έγινε στη Λευκόπετρα, κοντά στον Ισθμό της Κορίνθου. Εκεί είχε παραταχθεί ο στρατός της Αχαϊκής συμπολιτείας (146 π.Χ.). Οι Ρωμαίοι νίκησαν και στη συνέχεια κατέστρεψαν την πόλη της Κορίνθου.

Με τη λήξη του 1ου π.Χ. αιώνα όλος ο ελληνικός κόσμος είχε υποταχθεί στους Ρωμαίους.

παράθεμα 2 Ο βασιλιάς της Μακεδονίας Περσέας στολίζει το ρωμαϊκό θρίαμβο

Η θριαμβευτική παρέλαση κράτησε τρεις ολόκληρες μέρες. Την πρώτη μέρα πέρασαν μπροστά από το συγκεντρωμένο πλήθος διακόσιες πενήντα άμαξες φορτωμένες με αγάλματα, εικόνες και έργα τέχνης που άρπαξαν οι Ρωμαίοι. Την άλλη μέρα πέρασαν μέσα σε πολλές άμαξες τα καλύτερα και πολυτιμότερα μακεδονικά όπλα, που λαμποκοπούσαν. Πίσω ακολουθούσαν τρεις χιλιάδες άντρες, που κουβαλούσαν μέσα σε εφτακόσια πενήντα δοχεία ασημένια νομίσματα. Παραπίσω έρχονταν αυτοί, που κρατούσαν χρυσά νομίσματα μοιρασμένα σε εβδομήντα εφτά δοχεία. Μετά ακολουθούσε τα άρμα του Περσέα, ο οπλισμός του κι από πάνω το στέμμα του. Αμέσως μετά προχωρούσαν τα παιδιά του βασιλιά, που τα έσερναν αιχμάλωτα μαζί με τους δασκάλους και τους παιδαγωγούς τους. Αυτοί με δάκρυα στα μάτια άπλωναν τα χέρια στους θεατές και συμβουλευανε τα παιδιά να ικετεύουν, για να τους δώσουν χάρη. Τέλος προχωρούσε ο ίδιος ο βασιλιάς, ο Περσέας, που φορούσε ρούχα σταχτόχρωμα. Αυτός έδινε την εντύπωση πως τα είχε εντελώς χαμένα εξαιτίας της μεγάλης συμφοράς που τον είχε βρει.

Πλούταρχος, Αμιλίας Παύλος, 32 - 34, αποσπάσματα (διασκευή)

1. Γιατί οι Ρωμαίοι δεν ήθελαν τους Έλληνες ενωμένους;
2. Πώς νομίζεις ότι αισθάνθηκαν οι Έλληνες, όταν κατάλαβαν τι πραγματικά ήθελαν οι Ρωμαίοι;

Ας δούμε τι μάθαμε

ΡΩΜΗ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ

Οι Ρωμαίοι, αφού κυριάρχησαν στην ιταλική χερσόνησο και νίκησαν τους Καρχηδόνιους, στράφηκαν εναντίον των Ελλήνων. Μέχρι το τέλος του 1ου αι. π.Χ. όλος ο ελληνικός κόσμος είχε υποταχθεί στους Ρωμαίους.

